این مطالعه به درخواست معاونت امور بین‌الملل و تبادل فناوری معاونت علمی و فناوری ریاست‌جمهوری و با هدف پایش و تبیین وضعیت عضویت جمهوری اسلامی ایران در نهادهای بین‌المللی در حوزه علم و فناوری در بازه زمانی دی ماه 93 تا شهریور 94 انجام شد. با توجه به گستردگی حوزه‌های مختلف علمی و فناوری، تمرکز این مطالعه بر نهادهای لایه سیاستگذاری علم و فناوری معطوف بوده است. در همین راستا 46 نهاد (شامل 41 سازمان و 5 رویداد) بین‌المللی در حوزه سیاستگذاری علم و فناوری از منابع مختلف شناسایی شده و از دو منظر مورد تحلیل قرار گرفتند:

- **از منظر نخست،** وضعیت عضویت ایران در این نهادها در مقایسه با 6 کشور دیگر (چین، هند، مالزی، ترکیه، عربستان سعودی و آفریقای جنوبی) مورد ارزیابی و تحلیل قرار گرفت. شاخص‌هایی چون تعداد عضویت تجمعی در این نهادها، نوع نمایندگان حاضر در نهادها از جمله معیارهای ارزیابی در این بخش به شمار می‌آیند.
- **از منظر دوم،** اولویت‌بندی برای عضویت در نهادهای بین‌المللی شناسایی شده مدنظر قرار گرفت. برای حصول به نتایج مورد انتظار، این قسمت از پژوهش در دو بخش طراحی و پیاده‌سازی گردید: در بخش اول بر پایه مطالعه ادبیات حوزه نهادهای بین‌المللی و مصاحبه با خبرگان یک چارچوب برای دسته‌بندی کارکردهای نهادهای بین‌المللی توسعه داده شد. این چارچوب 9 کارکرد اصلی شامل مشروعیت بخشی، شبکه‌سازی، تخصیص و تسهیم منابع، آموزش و ظرفیت‌سازی، نظارت و تضمین اجرای مقررات بین‌المللی، تدوین مقررات و استانداردهای بین‌المللی، تولید، پردازش و انتشار اطلاعات، اقدام مشترک و داوری و حل و فصل چالش‌های بین‌المللی را در بر می‌گیرد. در بخش دوم با استفاده از روش‌های کمّی، چهل و شش نهاد بین‌المللی علم و فناوری فعال در حوزه‌ی سیاستگذاری برمبنای چارچوب توسعه یافته در بخش قبلی در شش طبقه رتبه‌بندی شدند. نتایج این رتبه‌بندی نشان‌دهنده این موضوع است که جمهوری اسلامی ایران بیشتر در نهادهایی عضویت دارد که بر اساس چارچوب رتبه‌بندی پیشنهادی در طبقه‌های دوم تا چهارم قرار می‌گیرند. این نهادها عمدتاً نهادهایی با امتیاز کارکردی متوسط به بالا محسوب می‌شوند. در انتها، پیشنهاداتی در خصوص بازنگری عضویت جمهوری اسلامی ایران در این نهادها و هم‌چنین استفاده بهینه از ظرفیت این نهادها مبتنی بر کارکردهای شناسایی شده، ارائه گردید.